

[Nybøe Andersen.]

miske forhold. Jeg kan for så vidt godt forstå, at man fra modstanderside måske ikke er særlig ivrig efter at se disse forhold draget ind i debatten, men jeg må sige, at jeg mener ikke, at debatten har haft en slagside i den retning. Jeg synes tværtimod, man må sige, at både tilhængere og modstandere i høj grad har inddraget andre argumenter, politiske argumenter i videste forstand, og det synes jeg er både rigtigt og godt. Jeg skal i det følgende sige noget både om økonomiske og om andre synspunkter, men så vidt muligt undgå at gentage ting, som allerede er sagt i ministrenes svar eller af de foregående ordførere.

Først et par bemærkninger om det nordiske alternativ, som hr. Aksel Larsen, hr. Overgaard Nielsen og andre var inde på. Statsministeren har jo meget effektivt taget livet af den fungerende finske statsminister Auras udtalelser. Det er aldeles klart, at disse udtalelser på ingen måde har været godkendt af den finske præsident. Det ville, hvis jeg må give udtryk for mine erfaringer fra to års NORDEK-forhandlinger, også have været mærkeligt, om de var, for vi oplevede jo dengang, at den finske regering kørte meget langt i retning af at være med i disse forhandlinger på en positiv måde, og så viste det sig alligevel, at i sidste instans var præsidenten ikke med på det.

Den mest forbavsende udtalelse, synes jeg, der er fremsat i denne debat, var en udtalelse af hr. Overgaard Nielsen, der gik ud på, at det nordiske arbejdsmarked og toldfriheden og det meste af det øvrige nordiske samarbejde ikke kunne bevares, for det ville gå sådan, at Domstolen ville erklære det i strid med EF's mening og hensigt. Jeg vil gerne spørge, om hr. Overgaard Nielsen alvorligt kan mene, at aftaler, som EF indgår i overensstemmelse med den adgang, der i Romtraktaten er for Fællesskabet til at indgå aftaler med andre lande, skulle være i strid med EF's hensigt og mening? Jeg må sige, at en sådan udtalelse virkelig savner ethvert grundlag.

Et par ord til nogle bemærkninger af hr. Aksel Larsen. Hr. Aksel Larsen gentog en udtalelse, som han har fremsat også i den offentlige debat, at sofavælgerne ved den kommende folkeafstemning reelt ville stemme ja. Den betragtning rimer meget

dårligt med den tro, hr. Aksel Larsen gav udtryk for, nemlig at der ville være et stort flertal imod dansk tilslutning ved folkeafstemningen. Hvis der nemlig er et sådant stort flertal, altså hvis der er over 30 pct. nej-stemmer, hvad jeg må gå ud fra hr. Aksel Larsen mener med den udtalelse, er det ingenlunde rigtigt, at de, der bliver hjemme, stemmer ja. Så er det tværtimod meget nødvendigt, at alle, der ønsker en dansk tilslutning, møder op og giver det til kende ved at stemme ja ved folkeafstemningen, og jeg vil meget nødig, at den betragtning, hr. Aksel Larsen dér fremsatte, skulle stå uimodsagt.

En mindre ting: hr. Aksel Larsen brugte det udtryk, at vi skal nu revidere snart sagt alle betydningsfulde love i Danmark, fordi fællesmarkedet vil det. Må jeg gøre opmærksom på, at det er ca. et halvt hundrede love, der skal revideres i den anledning, og de fleste af disse revisioner er af forholdsvis begrænset teknisk karakter. Det drejer sig om begrænsede områder, væsentligst handelsministeriet, landbrugsministeriet og til dels socialministeriet. Jeg har prøvet at få at vide, hvor mange gyldige love, der i grunden er i Danmark. Mærkeligt nok er det et spørgsmål, som det er meget svært selv for justitsministeriets lovkontor at svare på. Men et skøn, der vist kan være så godt som noget andet, går ud på, at der er omkring 1.000 gyldige love i Danmark. Der er ca. 50 af disse love, inklusive de mange, hvor ændringerne kun er af rent teknisk karakter, der skal ændres som følge af dansk tilslutning til EF. Det er kendsgerningerne om den sag.

Så var det jo nærmest gribende at høre en gammel marxist erklære, at det må stå dårligt til med tilhængernes argumenter, når man agiterer for tilslutning ved at tale om de materielle fordele, som en tilslutning kan medføre. Jeg må sige, at så idealistisk troede jeg nu ikke at hr. Aksel Larsens egne tilhængere kunne se på risikoen for arbejdsløshed, stagnation og indkomstnedgang, men det må blive hr. Aksel Larsens sag at forklare socialistisk folkepartis medlemmer det.

Hr. Aksel Larsens tale om romerretten og det hellige romerske rige fik mig faktisk til at tænke på, hvor meget anderledes og lettere og mere renlig, om jeg så må sige, dis-